

BONYTT

NORGES STØRSTE INTERIØRMAGASIN

NYTT
& BEDRE

38 SIDER

BOLIGER

Spesialtilpasset. Kjøkkenet er spesiallagd av Soon Håndverksmøbler for å passe inn i det skjeve allrommet. Panelet under himlingen er fjernet for å synliggjøre svillene og øke takhøyden.

Nytt liv. Det restaurerte huset har forhåpentligvis mange år igjen. Leiligheten ligger i andre etasje, mens restauranten fordeler seg på første etasje, annekset og uterommet, www.akersberget.no.

Reddet fra FORTAPELSEN

Rivningstillatelsen var ferdigstemplet. Ingen brydde seg lenger om det 250 år gamle huset.

TEKST: NIKLAS HART FOTO: SVEINUNG BRÅTHEN

Det gamle trehuset i bindingsverk var overlatt til seg selv. Sjarmen var ikke vanskelig å få øye på. Men forfallet var enda tydeligere.

Her, nederst i Maridalsveien i Oslo sentrum, ruller bilene likegyldig forbi. Men en dag stopper en av dem. En beskjeden salgsplakat tenner en gnist hos Ole Martin Svoor. Han skal bli husets frelser. Prosjektet var dristig, men Svoor hadde vært ute i hardt vær før.

En annerledes visning

Huset har hatt mange beboere gjennom århundrene, men mesteparten av historien er ukjent for de nye eierne. En periode var det både melkeutsalg og bevertningssted her – til glede for tilreisende som kom over Telthusbakken, en hovedvei i gamle dager. Husets siste gjester var imidlertid av et annet kaliber.

På visningen fantes verken orkideer eller duftlys, men sprøyte-spisser og rottelort. Her var det ikke nok å sparkle og male. >

HVEM? Solveig Baalsrud Svoor og Henrik Gjerdrum Strand.

HVA? Restaurert 1700-tallshus i Oslo.

HVORFOR? Fordi bygget er en kulturhistorisk perle som er reddet fra forfall – til glede for familien selv og for alle andre.

Konstruksjon som dekor. Gavlveggen
ruglete murpuss og sprukne stendere
fungerer både som historiefortellere og
som dekor. Overskap uten bunnplate
og med nedfelte spotlys bidrar til å
fremheve veggens og husets karakter.

Ild i sentrum. Den nyoppførte peisen vender både mot stue og kjøkken og forsyner allrommet med lys og varme.

Gjenbruk og arv. Både bygningsmaterialer og innbo er av eldre årgang. Femtittalls møblene har Solveig arvet fra sin bestefar.

«På visningen fantes verken orkideer eller duftlys, men sprøytespisser og rottelort.»

– Det var en rønne, men det gjaldt å se gjennom taggingen og de knuste rutene og fokusere på mulighetene, sier datter og medsamensvoren Solveig Baalsrud Svoor.

Hun bor i husets andre etasje, der hun sammen med sin samboer og en katt nyter fruktene av et langtekkelig restaureringsarbeid.

Gjenreist og gjenbrukt

Huset var typisk for sin tid bygget i bindingsverk; grove bjelker med murfylling i hulrommene. Snart var panelet revet av og teglsteinene plukket ned. Bare et halvt skjelett sto igjen. Alle materialene som var brukbare, ble enten satt tilbake på samme sted eller brukt andre steder i innredningen. De teglsteinene som var ødelagt, ble erstattet av gratis tegl fra ruinene av Ringnes Bryggeri, bare et nabolag unna. >

På insiden av bindingsverket

Solveig Baalsrud Svoor er nyutdannet interiørarkitekt og fikk et utfordrende prosjekt i fanget da hun skulle innrede sitt eget hjem.

– Hvordan innreder man et 250 år gammelt hus?

– Ved å respektere husets historie. Det gjør man ved å fremheve, og ikke tilsløre dets sjel.

– Hvor ligger husets sjel?

– Først og fremst i materialene. Derfor er de opprinnelige bjelkene og murpartiene bevart. Dessuten ligger det mye sjel i de skjeve vinklene.

– Er det et problem?

– De legger en del føringer for innredningen. Alt av fast inventar må for eksempel spesialbygges. Jeg ville stått friere i et sterilt, firkantet rom med rette vinkler.

– Hva er du villig til å akseptere for å bevare sjarmen?

– Jeg vasker gjerne veggen over kjøkkenbenken en gang ekstra for å slippe å legge en sprutskjerm. Ettersom huset er så skjevt, må døra inn til soverommet stå på vidt gap for ikke å smelle igjen. Og vinduene må alltid festes med hasper når vi lufter.

– Hvilke ulemper aksepterer du ikke?

– En gammeldags grue ville nok ikke vært så mye i bruk. Men i dette huset føles det også naturlig med en åpen murpeis.

Solveig driver nå interiørarkitektfirmaet Dis sammen med Ine Bangås Johansen. Les mer på www.dis.no.

Grov furu. Bredplanket furugulv var det beste alternativet, ifølge beboerne. Bordet er fra bestefar, mens den lutede slagbenken er fra foreldrenes hus. De robuste spisestolene er produsert av faren Ole Martin Svoor ved Soon Håndverksmøbler, www.soonhandverksmobler.com. Takpendel fra Ikea.

«Vi har ikke bare reddet et hus i siste time, vi tenker også at vi har reddet en del av vår felles kulturarv.»

Påbygg i toppen. Husets øverste etasje ble delvis påbygd mot skrenten i vest. Kortveggen markerer tydelig hva som var husets opprinnelige form. Gyngestol fra Ikea.

Panel og tegl. Hvitmalt panel øker romfølelsen mens naken murstein fremhever historien. Rommet innenfor stuen brukes som hjemmekontor.

Fleksiorom. Soverommet kan omgjøres til dagseng i tilfelle storinnrykk av gjester.

Høy terskel. Huset er gjennomsyret av grove detaljer. Gjestene må se seg godt for.

– De håndsmidde spikrene ble rettet ut, galvanisert og slått inn. Det var min jobb, sier Solveig.

Prosjektet krevde både muskelkraft og presisjon. Men mest av alt krevde det kunnskap, mot og tålmodighet.

– Et slikt prosjekt er ikke for alle. Man bør ha drevet litt med slikt før og dessuten kjenne flinke fagfolk.

Dessuten var familien drevet av idealisme. Rivningstillatelsen var allerede innvilget, og en nabo hadde prosjektert en femetasjers blokk på tomten.

– Vi har ikke bare reddet et hus i siste time, vi tenker også at vi har reddet en del av vår felles kulturarv.

Mens Solveig nyter det historiske suset i husets annen etasje, er førsteetasjen tilgjengelig for alle. Her har familien etablert restauranten Akersberget. Dermed har huset fått tilbake sin gamle rolle som bevertningssted. Og folk har igjen begynt å legge merke til det gamle huset nederst i Telthusbakken. □

«Jeg ville stått friere i et sterilt, firkantet rom med rette vinkler.»